

EESTI KESKKONNAJUHTIMISE ASSOTSIATSIOON

TEABELEHT 14

Eesti Keskkonnanjuhtimise Assotsiatsiooni teabeleht ilmub kolm korda aastas ning on mõeldud assotsiatsiooni liikmete ja laiemale üldsuse teavitamiseks EKJA tegevusest ja keskkonnanjuhtimisest.

SISUKORD

LK 2

Eesti Keskkonnanjuhtimise Assotsiatsioon

Keskkonnanjuhtimise minevik ja tulevik Eestis

Harri Moora

LK 3

Tööstusheite direktiivi eelnõu ja IPPC direktiivi rakendamise hindamine

Toomas Pallo

LK 4

Uudiseid Euroopast

LK 5

BE-SMARTER projekt

Viire Viss

Keskkonnanjuhtimisalane e-õppe kursus

Karin Kilk

LK 6–7

Eesti keskkonnatasudest

Silja Lüpsik

Andres Veide ja Tõnis Meriste kommentaarid

Uued keskkonnaõigusaktid (aprill – mai 2008)

LK 8

Mis tehtud, mis teksil

ISO 14001 statistika

EESTI KESKKONNAJUHTIMISE ASSOTSIATSIOONI 5. TEGEVUSAASTA JUUBELIKONVERENTS KESKKONNAJUHTIMINE – QUO VADIS?

26. august 2008, Tallinn, hotell Euroopa

Keskkonnanjuhtimine kui termin, tekitab paljudes küsimust, et mida me seal keskkonnas nii väga juhime, ja kas inime üldse on suuteline ümbritsevat keskkonda juhtima? Looduses toimuvad hiiglaslikke protsesse suudame me mõjutada vähe, kuid ettevõtte/organisatsiooni tasemel on võimalik juhtida protsesse ja tegevusi moel, mis avaldavad keskkonnale minimaalset mõju. Keskkonnanjuhtimine (inglise keeles *environmental management*) on eesti keeles kasutusel ettevõtte/organisatsiooni tasandil keskkonnaga seotud tegevuste kavandamise, elluviimise, kontrollimise, tõhustamise, täiustamise, s.h ka suhtluse, koondterminina.

Eesti Keskkonnanjuhtimise Assotsiatsioon (EKJA) loodi 2003. aastal eesmärgiga koondada ettevõtteid, organisatsioone ning ka üksikisikuid, kes soovivad teavet ettevõtlusega seotud keskkonnaküsimuste lahendamiseks ja ohjamiseks, et vähendada ettevõtlusest tulenevat keskkonnamõju ning tagada kogu ühiskonna säästev areng. Selleks, et keskkonnanjuhtimise olulisusest kogu avalikkust teavitada, korraldab EKJA oma viiendal tegevusaastal konverentsi kõigile huvirühmadele, et leida vastus küsimusele – keskkonnanjuhtimine, kuhu lähed?

Konverentsi avab keskkonnaminister Jaanus Tamkivi. Ülevaade antakse nii Eesti kui ka Euroopa keskkonnanjuhtimise hetkeseisust. Tuuakse huvitavaid näiteid erinevate keskkonnanjuhtimise lähenemiste ja meetodite edukusest Eesti ja Euroopa ettevõtluses.

Konverentsile on oodatud kõik, kellele pakub huvi keskkonnanjuhtimise toimimine ja edendamine ettevõtetes/organisatsioonides, s.t ettevõtete esindajad, riigiametnikud, omavalitsused, mittetulundusorganisatsioonid, tudengid jt.

Konverents on kõigile tasuta. Inglisekeelsed ettekanded tõlgitakse eesti keelde, ja vastupidi.

Registreerumistähtaeg: **15. august 2008**, ekja@ekja.ee, tel: 627 6116.
Täpsem päevakava: www.ekja.ee

Külastage EKJA kodulehte www.ekja.ee

KONTAKTID:

Eesti Keskkonnanjuhtimise Assotsiatsioon

Pk 160, 10502 Tallinn

Tel: +372 627 6100

Faks: +372 627 6101

E-post: ekja@ekja.ee

www.ekja.ee

roheline trükis

Trükitud looduslike õlide ja väikude baasil valmistatud värvidega 100% taastoodetud paberile Cyclus Offset, millele on omistatud Euroopa Ühenduse ökomärgis. ©Ecoprint 2008

EESTI KESKKONNAJUHTIMISE ASSOTSIATSIOON

**EESTI
KESKKONNAJUHTIMISE
ASSOTSIATSIOON**

Eesti Keskkonnanjuhtimise Assotsiatsioon (EKJA) sündis 2003. aastal tänu keskkonnavaldkonnas edumeelsete ettevõtete initsiatiivile ja Rahvusvahelise Keskkonnanjuhtimise Assotsiatsiooni (INEM) poolt algatatud projektile “Keskkonnanjuhtimise edendamine Balti riikides” (BALTEMA).

EKJA erineb teistest sarnastest ettevõtlusega seotud mittetulundusühingutest selle poolest, et ta ei koonda ettevõtteid, organisatsioone ja üksikisikuid sektoripõhiselt, vaid “horisontaalselt”, st ühendavaks teemaks on keskkonnavalase tegevuse edendamine ning oma liikmete esindamine keskkonnavaltegevusega seotud teemadel.

Vajadus EKJA järele tekkis seoses (Euroopa Liidu) keskkonnapoliitika uute põhimõtete jõulise esilekerkimisega (näiteks tootja vastutuse ja saastaja-maksab-põhimõte), keskkonnanõuete karmistumisega ning ühiskonna keskkonnateadlikkuse tõusuga, mis sunnib ettevõtteid ja organisatsioone pöörama tähelepanu mitte ainult omamajandustegevuse näitajatele, vaid ka keskkonnategevuse parendamisele. Ettevõtetel ja organisatsioonidel on tekkinud järjest enam vajadus keskkonnavalase informatsiooni ja koolituse ning ka keskkonnavalases seadusloomes osalemise järele.

EKJA asutajate hulgas olid mitmed Eesti suurettevõtted, kes moodustavad siiani organisatsiooni tuumiku (vt liikmete nimekiri lk 5), kuid liikmete hulgas on ka väiksemaid ettevõtteid ja üksikisikuid. EKJA ei ole harrastanud agressiivset reklaami ega liikmeskonna värbamist. Teave EKJast

levib pigem liikmete kaudu. Vähehaaval on liikmeid juurde tulnud ning viimase paari aasta jooksul on liikmete arv olnud suhteliselt stabiilne.

Oma eesmärkide elluviimiseks korraldab EKJA oma liikmetele regulaarselt koolitusi ja seminare, annab välja teabelehte ning peab keskkonnanjuhtimisalast Interneti infoportaali (www.eco-net.ee). Oluliseks osaks EKJA tegevuses on kaitsta oma liikmete huve keskkonnaküsimustes. Selleks osaleb EKJA aktiivselt seadusloomes ja vastavate tööühmade töös ning suhtleb nii ametkondade kui ka teiste organisatsioonidega. EKJA olulist rolli keskkonnanjuhtimise edendamisel ja ettevõtlusega seotud seadusloome kujundamisel on tunnustanud ka Keskkonnaministeerium. EKJA arendab ka rahvusvahelist koostööd. Tavaks on saanud igaaastased külaskäigud teistesse riikidesse, et tutvuda sarnaste organisatsioonide ja nende riikide keskkonnanjuhtimise olukorraga. Vabaaja ja õhuüritustest on korraldatud metsaistutustalguid, et ka midagi käega katsutavat keskkonna heaks ära teha.

KESKKONNAJUHTIMISE MINEVIK JA TULEVIK EESTIS

Harri Moora, SEI-Tallinna keskkonnakorralduse programmijuht, EKJA juhatuse liige

Üleminek turumajanduslikule süsteemile ja ressursside kallinemine 1990. aastatel sundis paljusid Eesti ettevõtteid üha enam tähelepanu pöörama ka keskkonnaküsimustele. Samas sai keskkonnategevuse süsteemsem arendamine ja keskkonnanjuhtimissüsteemide (KKJS) rakendamine Eesti ettevõtetes alguse alles kümmekond aastat tagasi. Esimene keskkonnanjuhtimissüsteemi standardi ISO 14001 vastavussertifikaat väljastati Eestis 1999. aastal. Esimesteks standardiseeritud keskkonnanjuhtimissüsteemi rakendavateks ettevõteteks olid eelkõige välismaisele kapitalile põhinevad suurettevõtted. Suurem hüpe leidis aset ajavahemikus 2002–2005, kui ISO 14001 sertifikaati omavate ettevõtete arv tõusis järsult. Teatud tegevusvaldkondades (nt alltöövõtule suunatud ettevõtted, ehitussektor) muutus kvaliteedi- ja keskkonnanjuhtimissüsteemi vastavussertifikaadi olemasolu eduka äritegevuse vältimatuks eelduseks. Sel perioodil viidi läbi ka terve rida keskkonnanjuhtimissüsteemide tutvus-

tamisele ja rakendamisele keskenduvalid projekte.

Pärast Eesti liitumist Euroopa Liiduga on siinsetel ettevõtetel võimalik rakendada ka ELi keskkonnanjuhtimise ja -auditeerimise süsteemi (EMAS). Nii nagu mitmetes teistes liikmesriikides pole aga EMAS-i rakendamine Eestis eriti edukas olnud. Täna omavad EMAS kinnitust Eestis ainult kaks ettevõtet.

Kuna KKJSi rakendamine nõuab teadmisi ja ressursse, siis on asjakohaseks muutunud just väikeettevõtetele suunatud lihtsustatud KKJSi rakendusmeetodite ja -lähene-miste (nt EMAS Easy) väljatöötamine. Üha selgemaks on saanud, et keskkonnanjuhtimise propageerimine ja arendamine, eriti väikeettevõtetes, vajab ka riigipoolset tuge. Keskkonnaministeeriumi eestvõttel valmistati 2005. aastal ette keskkonnanjuhtimissüsteemide strateegia, mille vastuvõtmine on aga kahjuks seiskunud. Suurem osa ELi liikmeriikidest on mõistnud, et

ettevõtete keskkonnategevuse toetamine on üks osa kohalike ettevõtete konkurentsivõime tõstmisest.

Viimastel aastatel on keskkonnanjuhtimissüsteemi sertifikaatide arv stabiliseerunud. Edumeelsemad ettevõtted otsivad võimalusi rakendatud juhtimissüsteemi ja oma keskkonnategevuse edasiarendamiseks. Paljudele ettevõtetele on loogiliseks sammuks keskkonnanjuhtimissüsteemi edasiarendamine töötervishoiu ja -ohutuse valdkonnas. Allhanke osakaalu vähenemine ja oma toodete/teenuste arendamine on sundinud ettevõtteid vaatama tootega seotud keskkonnanjuhtimisvahendite poole. Nii on mitmed ettevõtted hakanud tootearendes arvesse võtma toodete ja teenuste keskkonnamõjusid. Vähehaaval on hakatud kasutama selliseid keskkonnanjuhtimisevahendeid nagu toote olemusringi hindamine, ökodisain, ökomärgised, keskkonnahoidlikud hanked. Siiski on tootega seotud keskkonnanjuhtimisvahendite kasutamine Eestis alles algusjärgus. Üha tiheneva konkurentsi ja tarbijate keskkonnateadlikkuse tõusu tingimustes on ökoinnovatsioon ja sealte edasi ka oma toote keskkonnahoidlikkuse reklaamimine ettevõtete jaoks aga määrava tähtsusega.

TÖÖSTUSHEITE DIREKTIIVI EELNÕU JA IPPC DIREKTIIVI RAKENDAMISE HINDAMINE

Toomas Pallo, Estonian, Latvian & Lithuanian Environment OÜ (ELLE) juhatuse liige

Euroopa Komisjon võttis 21. detsembril 2007. aastal vastu tööstusheite direktiivi eelnõu. Eelnõu eesmärgiks on koondada seitse olemasolevat tööstusest lähtuvate heitmeid reguleerivat direktiivi üheks direktiiviks, et lihtsustada Euroopa Liidu õigusakte. Kuna nendest kolm direktiivi on seotud titaani tootmisega, siis puudutab eelnõu eelkõige Eesti tingimustes IPPC direktiivi rakendamist ehk keskkonnan-komplekslubadega, lenduvate orgaaniliste ühendite kasutamise, jäätmete põletamise ja suurte põletusseadmetega seonduvat. Kuna ka suur osa EKJA liikmeid nende direktiivide rakendusega kokku puutub, siis on asjakohane pöörata EKJA liikmete tähelepanu direktiivi eelnõule.

Tööstusheiteid käsitlevate õigusaktide läbivaatamist on oluliselt mõjutanud Lissa-

Muutuv turusituatsioon ning mitmete ühiskondlike probleemide ja nõuetega kokku puutudes on üha rohkem ettevõt-teid hakanud mõistma, et laiema vastutuse võtmine ühiskonna ees võib neile ka majanduslikku kasu tuua. Ka Eestis on viimasel ajal hakatud rääkima ettevõtte ühiskondlikust vastutusest ehk vastutustundlikust ettevõtlusest. Kahjuks on siin keskkonna kui jätkusuutliku arengu kõige olulisema komponendi osa jäänud tahaplaanile. Kui me ei panusta keskkonnahoidu, siis pole ka sotsiaal- või majandusvaldkonna investeringutel tulevikku. Seega on just keskkonnanjuhtimine see juhtimissüsteemi kandev osa, kuhu hiljem on võimalik integreerida uusi jätkusuutliku ettevõtluse põhimõtteid ja vahendeid.

Kokkuvõtvalt võib öelda, et keskkonnanjuhtimine Eestis ja ka mujal maailmas on muutumas kitsast standardiseeritud juhtimissüsteemi juurutamisest palju kompleksemaks ja laiaulatuslikumaks tegevuseks, mis omakorda nõuab ettevõtetelt palju globaalsemat mõtlemist ning erinevates juhtimisvahendites orienteerumist. Keskkonnanjuhtimise tänastele ja võimalikele tulevikuarengutele keskendub ka 26. augustil 2008 toimuv EKJA juubelikonverents.

boni tegevuskava, ühenduse kuues kesk-konnaalane tegevusprogramm ja Euroopa Liidu säästva arengu strateegia. Kõnealuste dokumentide põhiosas käsitletakse majanduslikult tasuvat keskkonnakaitse tõhustamist ja tehnilise innovatsiooni soodustamist. Lisaks sellele on kõnealune tööstusheite direktiivi ettepanek ja IPPC direktiivi läbivaatamine kaasatud ELi jooksvasse lihtsustamisprogrammi, mis hõlmab ajavahemikku 2006–2009. Uues-tisõnastamise abil on võimalik koondada ühte teksti nii direktiividesse kavandatud olulised muudatused kui ka direktiivide algsed sätted, mida ei muudeta.

IPPC direktiiv on kehtinud üle 10 aasta ja see hõlmab Euroopa Liidus ligikaudu 52 000 käitist (neist Eestis ligi 200). Komisjon on algatanud paralleelselt tööstusheite direktiivi eelnõu aruteluga kaheaastase järelhindamise protsessi, kuhu on kaasatud kõik IPPC direktiivi rakendamisega seotud asjaosalised, et välja selgitada, kuidas direktiivi on rakendatud. Hindamise sihiks on välja pakkuda tõhusamad saaste ennetamise võimalused, tagada kõrgetasemeline keskkonna- ning inimese tervise kaitse, lihtsustada seadusandlust ning vähendada administratiivkulusid. Esialgne Komisjoni poolt algatatud uuring näitab, et algatatud tegevused on asjakohased.

ELi olemasolevate õigusaktide ülevaatusel tuvastati, et on vaja läbi vaadata kehtivate õigusaktide mõningad sätted, et leida lahendus parima võimaliku tehnika (PVT) praeguse rakendamisega seotud puuduste. Samuti käsitletakse probleeme, mis tulenevad ebaselgetest nõuetest (nt PVT-põhine lubade andmine või lubade läbivaatamine), jõustamist käsitlevate sätete puudumisest ning õigusaktide piirangutest seoses temaatilistes strateegiates sätestatud eesmärkide saavutamise-ga. Suur osa tööst keskendus IPPC direktiivi rakendamise analüüsile. Õigusaktides soovitatakse teha järgmised peamised

muudatused:

- täpsustada ja tugevdada PVT mõistet;
- vaadata läbi suurte põletusseadmete ja titaandioksiidi tootvate käitiste heite miinimumpiirväärtused, et viia need kooskõlla PVT normidega;
- luua komitee, et kohandada kehtivaid vähemolulisi tehnilisi nõudeid teaduse ja tehnika arenguga, või kehtestada liikmesriikide aruandluse viis ja vorm;
- kehtestada sätted kontrolli ja keskkonna parandamise kohta;
- soodustada innovatsiooni ja uute tehnoloogiate väljatöötamist ning kasutuselevõttu;
- tarbetu halduskoormuse vähendamiseks lihtsustada ja täpsustada teatavate lubade andmist, kontrolli ja aruandlust käsitlevaid sätteid;
- laiendada ja täpsustada õigusaktide reguleerimisala ja sätteid, et aidata saavutada temaatilistes strateegiates sätestatud eesmärgid.

Tööstustegevusel on Euroopa Liidu majanduses oluline osa. Samas kaasneb sellega keskkonna saastumine, jäätmete teke ja energia kasutamine. Vaatamata heidete vähenemisele viimastel kümnenditel jääb tööstustegevus peamiseks saasteallikaks. Näiteks, moodustab kõnealustest käitistest pärinev heide välisõhku põhiosa peamiste saasteainete koguheitest ja ületab oluliselt õhusaaste temaatilises strateegias sätestatud eesmärgid. IPPC direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate käitiste heite täiendava vähendamiseks jääb kõnealuste eesmärkidega taotletav tervishoiu- ja keskkonnaalane mõju saavutamata.

Eestis on Keskkonnaministeerium IPPC direktiivi rakendamise analüüsi tellinud EKJAlt. Selle raames on töö teostajad Säästva Eesti Instituut ja ELLE juba kompleksloa kohuslastega ühendust võtnud. Analüüsi tulemused ja hinnangud selguvad sügiseks ning nendest teavitatakse ka EKJA liikmeid.

ECO-NET.EE

Jätkusuutliku ettevõtja teabeallikas

UUDISEID EUROOPAST UUDISEID EUROOPAST UUDISEID EUROOPAST

EL-i JÄÄTME TE RAAMDIREKTIIVI UUED TAASKASUTUSEESMÄRGID

Euroopa Parlament on lõpule jõudnud uue jäätmete raamdirektiivi ettevalmistamisega. Võrreldes senikehtinud direktiiviga, sisaldab uus direktiiv mitmeid olulisi täiendusi. Esialgu kavandatud kõrgeid taaskasutuseesmärke on lõppversioonis mõnevõrra leevendatud. Nii tuleb 2020. aastaks ringlussevõtuna taaskasutada 50% klaasi, paberit, metalli ja plasti sisaldavatest segaolmejäätmetest ja 70% tekkivatest ehitus- ja lammutusjäätmetest. Eelnevalt pakutud taaskasutuseesmärk (70%) kõikidele tööstusjäätmetele võeti direktiivist välja, kuna selle täitmine oleks eriti uutele liikmesriikidele olnud väga

raske kui mitte võimatu.

Pikka aega diskussiooni tekitanud jäätmete põletamist võib lugeda taaskasutuseks juhul, kui see vastab sätestatud efektiivsusstandarditele.

Ettevõtlusorganisatsioonid on tervitanud ka ELi jäätmekäitluspoliitika aluseks oleva viieastmelise jäätmehierarhia paindlikuma rakendamise kehtestamist. Jäätmekäitluslahenduste valikul võib jäätmehierarhiast kõrvale kalduda juhul, kui see on põhjendatud tuginedes toote olemusringi hindamise uuringute tulemustele.

EUROOPA KOMISJON LAIENDAB ÖKODISAINI JA MÄRGISTEGA SEOTUD SEADUSI

Euroopa Komisjon (EK) on teinud ettepaneku laiendada ELi ökodisaini direktiivi rakendatavust energiat tarbivalt seadmetelt kõigile teistele toodetele. Energias tarbivad tooted hõlmavad 35–40% kõigi toodete keskkonnamõjust. Direktiiviga soovitakse reguleerida ka riietuse, puhastusainete, mööbli, ehituskomponentide jms tootearendust. Ainukesena soovitakse välja jätta transpordivahendid, mis on niigi juba reguleeritud.

EK ettepaneku eesmärgiks on seada toodetele minimaalsed energia- ja keskkonnanõuded, et hoida turult eemal kõige "keskkonnaaenuliku" tooted. Direktiivi mustand pakub välja, et vabatahtlik märgistus peaks samal ajal välja tooma turul pakutavate toodete 20–30% paremiku. Euroopa Ühenduse ökomärgis (lilleke) on üks vabatahtlikest märgistusvõimalustest. Nii miinimum- kui ka parimate toodete standardeid vaadatakse perioodiliselt üle. ELi energias tarbivate seadmete märgistuskeemi võib arendada edasi ökodisaini direktiivi valguses ja kasutada ka teiste toodete puhul. Igal tootel ei pea ilmingimata olema märgist peal, kuid toodete näitajate võrdlusanalüüs võimaldab liikmesriikidel seada kohustuslikke nõudeid riigihangetesse ja pakkuda välja fiskaalmeetmeid parematele (keskkonnanõudlikematele) toodetele eelistamiseks.

EK püüab igati propageerida vahendeid ja mooduseid, mis aitaksid kaasa ressursside tõhusale kasutamisele ja ökoinnovatsioonile, seetõttu soovitakse seada ka karmimad tingimused toodete tootmisele ja disainile.

ECOPRINT SAI EUROOPAS KÕRGE TUNNUSTUSE

ecoprint

www.ecoprint.ee, 06/06/08

Brüsselis igaaastase rohelise nädala konverentsi raames toimival Euroopa Keskkonnanauhindade (*European Business Awards for the Environment, EBEA*) jagamisel pääses Tartumaal tegutsev AS Ecoprint (endine Triip AS) esimese Eesti ettevõttena finaali. Euroopa Keskkonnanauhinna antakse välja iga kahe aasta tagant. Neljas erinevas kategoorias tunnustatakse oma riigis keskkonnanauhinasid võitnud ettevõtteid, kes on andnud märkimisväärse panuse säästvasse arengusse, kombineerides innovatsiooni, äriedu ja keskkonnasäästlikkust. Ecoprint

tunnistati kolme parima hulka keskkonnujuhtimise valdkonnas. Kokku pääses erinevate kategooriate finaalis 11 ettevõtet ja organisatsiooni. Keskkonnauhindade kandidaatideks esitati kokku 125 ettevõtet 21 riigist. Keskkonnujuhtimise kategoorias olid Ecoprindi konkurentideks finaalis Suurbriitannias tegutsev maailma suurim tarbijate ühistu *The Co-operative Group Ltd*, kes haldab Inglismaal rohkem kui 4500 üksust toiduainetööstustest kuni pankadeni ning Prantsusmaal 103 mahetootmisfarmi ühendav *Terr'Avenir*. Võitjaks osutus *The Co-operative Group*, kelle aastane käive on üle 9 miljardi naela. Ettevõtte on tööandjaks ca 85 000 inimesele. Oma tegevuses pööratakse keskkonnamõjudele väga suurt tähelepanu. Ecoprindi esindajatena viibsid auhinnatseremoonial Brüsselis ettevõtte asutajad ja omanikud Eva ja Juhan Peedimaa, kelle sõnul on selline tunnustus Euroopa tasemel hetkel kõrgeim võimalik.

Vaata inglisekeelset tutvustust AS Ecoprindi kohta Euroopa keskkonnanauhinna 2008 teabelehes: http://ec.europa.eu/environment/awards/downloads/brochure_ebae2008.pdf

BE-SMARTER PROJEKT

Viire Viss, SEI-Tallinna keskkonnakorralduse programmi projektijuht

Leonardo da Vinci

2008. a alguses algas Euroopa Liidu Leonardo da Vinci programmi poolt rahastatav BE-SMARTER (*Business & Electronic Sustainable Management Research Action Training Efficiency*) projekt, mille inglise keelne lühend eesti keelde tõlkides tähendab "ole targem". Projekti juhtpartneriks on Eco Conceil Enterprise (Belgia) ning kaasaatud on veel üheksa organisatsiooni Belgiast, Saksimaalt, Prantsusmaalt, Ungarist ja Eestist. Eesti partneriks on SEI-Tallinn. Projekt kestab 2010. aasta lõpuni.

Väike- ja keskmise suurusega ettevõtted moodustavad 80–90% kogu Euroopa Liidu ettevõtetest. Keskkonnanõuete pidev karmistumine tingib vajaduse ka neil pöörata rohkem tähelepanu oma keskkonnategevusele ja rakendada keskkonnanjuhtimissüsteeme. See aga nõuab väikeettevõtetest lisateadmiste ja -ressursside olemasolu. Enamasti vajatakse keskkonnanjuhtimissüsteemide rakendamisel välist (konsultantide) abi, mis aga sageli on kallis ja paljudele ülejõu käiv.

BE-SMARTER projekti eesmärk on pakkuda täiendkoolitust ligemale 100 keskkonnakon-sultandile, mittetulundusühingu esindajale, tudengile Euroopas, kes nõustavad väike-ettevõtteid keskkonnanjuhtimissüsteemide rakendamisel. Projekti käigus töötatakse välja ning kogutakse kokku lihtsad ja tõhusad keskkonnanjuhtimise ja -aruandluse vahendid, mida saab kasutada keskkonnanjuhtimissüsteemi rakendamiseks väikeettevõtetes. Konsultante koolitatakse ka Eestis ning loodetavasti on projekti lõpuks Eestis paarkümmend konsultanti, kes suudavad nõustada väikeettevõtteid rakendama lihtsaid ja tõhusalt toimivaid keskkonnanjuhtimissüsteeme. Projekti laiem eesmärk on moodustada üleeuroopaline ekspertide võrgustik, kes omavahel suheldes ja kogemusi vahetades moodustavad konsultantide "uue põlvkonna" keskkonnanjuhtimissüsteemide lihtsamaks ja tõhusamaks rakendamiseks. Parimad praktikad, e-õppe keskkond ja koolitusmaterjalid koondatakse veebilehele www.be-smarter.eu.

Lisateave projekti kohta: www.be-smarter.eu või www.seit.ee.

KESKKONNAJUHTIMISALANE E-ÕPPE KURSUS

Karin Kilk, SEI-Tallinna keskkonnakorralduse programmi projektijuht

E-ÕPE!

Täienda oma teadmisi!

Keskkonnanjuhtimiselase e-õppe kursuse eesmärk on võimaldada Internetipõhist täiendõpet igapäevale, kel soov laiendada oma keskkonnanjuhtimiselaseid teadmisi. Programm koosneb kolmest õpimoodulist, mida saab läbida eraldi, kuid mis koos moodustavad terviku keskkonnanjuhtimissüsteemi rakendamiseks ettevõttes.

Esimene moodul annab juhiseid, kuidas alustada keskkonnanjuhtimissüsteemi loomist ettevõttes ning kuidas koostada esmane keskkonnanuülevaatus. Teine moodul annab ülevaate keskkonnanjuhtimissüsteemi rakendamisest. Kolmas moodul tutvustab ette-

võtte keskkonna- ja säästva arengu aruande koostamist ja selle elemente.

Õpimoodulite loomisest järgiti ISO 14001 ja EMASi keskkonnanjuhtimissüsteemide ülesehitust. Õpimoodulid sisaldavad ülesandeid, harjutusi, linke, interaktiivseid lahendusi jms, et muuta õpiprotsess atraktiivseks ja huvitavaks. Kuna tegemist on uudse kursusega, siis esialgu antakse moodulitele nn katseaeg ja kasutusele piiranguid ei ole. Kõik kommentaarid ja ettepanekud seoses õpikeskkonnaga on kasutajate poolt oodatud!

E-õppe keskkonda pääseb Internetiaadressilt: <http://ilias.eco-net.ee>. Moodulite läbimiseks tuleb end sellel kodulehel kasutajaks registreerida.

Käesoleva e-õppe kursus loodi Leonardo da Vinci programmi toel HERMES II projekti raames.

EESTI KESKKONNAJUHTIMISE ASSOTSIATSIOONI LIIKMED

Eesti Keskkonnanjuhtimise Assotsiatsiooni liikmeskond koosneb tegevliikmetest ja toetajaliikmetest. Tegevliige on ettevõtlusega tegelev juriidiline isik, riigiasutus või omavalitsus, kes tunnustab ja järgib assotsiatsiooni põhikirja ning maksab liikmemaksu. Tegevliikmel on üldkoosolekul hääleõigus.

Toetajaliige on juriidiline või füüsiline isik, kes on huvitatud assotsiatsioonis aktiivselt või passiivselt tegutsemisest ja osalemisest ühisüritustel. Toetajaliikmel ei ole üldkoosolekul hääleõigust, kuid ta maksab liikmemaksu. Liikmeks astumise infot leiab EKJA kodulehelt.

Tegevliikmed:

AS Kunda Nordic Tsement*, AS Eesti Raudtee*, YIT Ehitus*, AS EKSEKO*, AS Eesti Energia*, ELLE OÜ*, AS Tallinna Vesi*, Cleanaway Eesti AS*, AS Tallinna Sadam*, Langham OÜ*, Ragn-Sells AS, Bureau Veritas Eesti OÜ, Dulevo OÜ, Riigimetsa Majandamise Keskus, maxit Estonia AS, AS Irbistero, OÜ J. R. Technoconsult, Integre OÜ, AS Teede REV-2, AS Rakvere Lihakombinaat, Elcoteq Tallinn AS*, Stoneridge Electronics AS, AS Enprima Estivo, Det Norske Veritas Eesti OÜ, Tallinna Prügila AS, VSA Eesti OÜ, Lloyd's Register EMEA Eesti filiaal, AS Eesti AGA.

Toetajaliikmed:

ABB AS*, SEI-Tallinn*, Kertu-Liisa Terk*, Olavi Tammeäe*, Eike Riis, OÜ Hendrikson & Ko, AS TALTER, AS ELTEK, Alexander Efremov, AS K&H, OÜ TJO Konsultatsioonid, Ants Tammepuu, Anni Turro, AS ASPI, AS JALAX, Peeter Saks, AS ORTO, AS Mistras-Autex, Lembit Lait, AS ESTKO, Peep Pobbul, Rein Hunt, Celander Ehitus, AS Metroserot, AS Tallinna Lennujaam, AS Estonian Cell.

*Asutajaliikmed

KESKKONNATASUDEST EESTIS

*Silja Lüpsik, Keskkonnaministeeriumi
arendusosakonna juhataja*

Mis on keskkonnatasud ja millised on keskkonnatasude kasutamise eesmärgid?

Keskkonnatasu on kohustuslik makse, mida makstakse veevõtu, maavara kaevandamise ja keskkonna saastamise eest. Keskkonnatasude rakendamise eesmärgiks on eeskätt ergutada loodusvarade säästlikku kasutamist ning motiveerida loodusvarade kasutajaid ja keskkonna saastajaid rakedama keskkonnakaitsemeetmeid.

Keskkonnatasude oluline erinevus keskkonnamaksudega (näiteks aktsiisidega) võrreldes on see, et kuna keskkonnatasusid maksavad tootjad, kes tootmisprotsessis vett või õhku saastavad, jäätmeid ladestavad või eemaldavad looduslikust seisundist loodusvarasid, lähevad keskkonnatasud lõpuks tootmis- kuludesse. Seeläbi mõjutavad keskkonnatasud otseselt tootja konkurentsivõimet ja sunnivad teda keskkonnakaitsemeetmeid võtma. Keskkonnamaksud seevastu ei lähe tootmiskuludesse ning seeläbi ei mõjuta ka tootjat vähem saastama.

Keskkonnatasude valdkonda reguleerib keskkonnatasude seadus, mis koondab ühte kõik Eestis kasutusel olevad keskkonnatasude liigid ja kehtestab saastetasude määrad kuni aastani 2009. Seaduse alusel on Vabariigi Valitsuse määrustega kehtestatud kuni aastani 2009 ka riigile kuuluva maavaravaru kavandamis- õiguse tasumäärad ja vee erikasutusõiguse tasumäärad veevõtu eest pinnaveest või põhjaveekihi. Vastavalt keskkonnatasude seadusele on keskkonnatasu maksmise aluseks keskkonnaluba ja selles esitatud tingimused. Keskkonnakasutaja, kes eirab keskkonnaloa omamise nõuet või saastab üle lubatud koguse, maksab keskkonnatasu kõrgendatud määra järgi. Keskkonnatasud laekuvad peamiselt riigieelarvesse, kus neid kasutatakse riigi keskkonnapoliitika elluviimiseks läbi SA Keskkonnainvesteeringute Keskuse rahastatavate keskkonnaprojektide. 2007. aastal laekus riigieelarvesse eelnimetatud tasusid ca 839 mln krooni, riigieelarvesse laekuvatest maksutuludest moodustas see siiski ainult 1,2%. Kohalikele omavalitsustele laekus keskkonnatasusid ca 233 mln krooni, kuid seda raha ei kasutata alati keskkonnakaitse otstarbeks.

Keskkonnatasud on olnud Eestis kasutusel alates 1991. aastast. Selle aja jooksul on keskkonnatasude süsteemi täiendatud, parandatud ja tasumäärasid vastavalt majan-

Kommentaariid

ANDRES VEIDE, AS Ekseko arendusdirektor

Minu jaoks on valuline küsimus see, kas olemasolevad ja kehtestatavad keskkonnatasud kahjustavad Eestis tegutsevate ettevõtete konkurentsivõimet ja rikutakse võrdse kohtlemise printsiipi. Ma ei pea õigeks kehtestada saastetasusid ettevõtte geograafilist asendit ja suurust silmas pidades. Saastetasu peaks olema kõigile saastajatele võrdne (kr/t saasteainete emissiooni eest) – ainult see motiveeriks investeerima tehnoloogiasse, kus saasteainete emissioon toodetud ühiku kohta oleks minimaalseim. Eestis rakendatavad tasud sunnivad tegema trikke, mitte säästma keskkonda. AS Ekseko on üks vähesed seakasvatajaid Eestis, kes maksab farmi ventilatsioonist ja sõnnikuhoidlast tulenevaid õhusaastetasusid. Kuivõrd meil on

dustingimuste paranemisele järk-järgult korigeeritud. Algselt suurendati tasumäärasid vastavalt tarbijahinnaindeksi kasvule Alates 1996. aastast oli saastetasudel määrade tõus keskmiselt 20%, vee erikasutusõiguse tasul 10% ja maavarade kaevandamisõiguse tasul 5–10% aastas. 2006. aastal otsustas Vabariigi Valitsus oluliselt tugevdada keskkonnatasude toimet ning lähtudes ökomaksureformi põhimõtetest tõsteti enamuse keskkonnatasude määrasid oluliselt. Eesmärk oli anda tootjatele ja elanikkonnale selge signaal, et Eesti riik soovib oma loodusvarasid ja keskkonda jätkusuutlikult kasutada. Sellele vaatamata on ka praegu keskkonnatasud üldiselt suhteliselt tagasihoidlikul tasemel ja mitmete tasuliikide määrad on võrreldes tekitatud väliskuludega oluliselt madalamad. Mitte kuidagi ei saa suureks pidada seda, kui ASi Tallinna Vesi klient maksab vee- ja kanalisatsiooniteenuse tarbimisel keskkonnatasusid 30 krooni aastas. Samas on ka tooteid, mille hinnas on keskkonnatasude osakaal juba praegu üsna märkimisväärne (näiteks elekter). Keskkonnatasumäärade kehtestamisel lähtutakse alati riigi sotsiaal- majandusliku olukorra ja keskkonnakaitse vajaduste tasakaalustamisest ja arvestades majanduse arengu prognoosimatust tehakse seda tõenäoliselt ka edaspidi.

Keskkonnatasude kontseptsiooni koostamise eesmärk ja ajakava

Selleks, et töötada välja põhimõttelised alused ja ettepanekud keskkonnakaitse majandus- hoobade – keskkonnatasude tõhustamiseks, keskkonnatasude seaduse muutmiseks ja täiendamiseks aastateks 2010–2015 ning kavandada tasude muutmise suunad edasi kuni aastani 2020, on alates maikuust Keskkonnaministeeriumi juhtimisel käinud töö

avatud liberaalne majandusruum, kus turuks on mitte Eesti, vaid kogu Euroopa, siis on see eriti valus ja ülekohtune. Võib-olla oleks vaja keskkonnatasude kontseptsiooni koostamise arutelluse kaasata Konkurentsiamet või mõni muu sarnane ametkond, kes jälgiks seda rida.

TÓNIS MERISTE, EKJA juhatuse esimees, Eesti Energia keskkonnajuht

On ülimalt positiivne, et keskkonnatasude temaatika on taas aktuaalne. 2009. aastal lõppeb seni fikseeritud keskkonnatasude ja ressursimaksude kehtivus ning on viimane aeg hakata tegelema uute määradega. Kontseptsiooni ehk põhimõtete paikapanemine pikemaks perioodiks kui vaid üks valmisperiood, on aga tegelikult juba liiga hilja. Ettevõtete konkurentsivõime ja edukuse tagamisel on keskkonnatasud olulise tähtsusega. Ennekõike toimivad ettevõtjad neile lubadega antud piirides, mille ületa-

keskkonnatasude arendamise kontseptsiooni kallal. Sisulised arutelud ja sidusgruppide ettepanekute läbiarutamine toimus mai- ja juunikuus neljas valdkondlikus töögrupis (maavara, vesi, jäätmed ja õhk). Töögruppidesse kuulusid ettevõtete ja ettevõtete liitude esindajad, teadlased, kohalike omavalitsuste esindajad ja keskkonnakaitse eestkõnelejad. Tulenevalt sellest, et keskmiselt kaks kolmandikku töögruppide liikmetest olid ettevõtjate esindajad, pöörati väga palju tähelepanu konkurentsivõime küsimustele. Keskkonnakaitse parendamine jäi tihti tahaplaanile.

Töögruppide töö tulemustel põhinev keskkonnatasude kontseptsiooni eelnõu on 18. augustini 2008 kättesaadav osalusveebis (www.osale.ee) ja sellele on kõigil võimalik esitada ettepanekuid ja kommentaare. Augusti teises pooles korraldab Keskkonnaministeerium osalusveebis esitatud märkuste läbitöötamise ja kutsub vajadusel kokku valdkondlikud töөрühmad. Septembri lõpus esitatakse juba valmis dokument Vabariigi Valitsusele heakskiitmiseks. Aasta lõpuks valmistatakse kontseptsiooni alusel ette keskkonnatasude seaduse muutmise seaduse eelnõu, mida kooskõlastatakse kõigi huvigruppidega ja mis eeldatavasti jõuab kevadel Riigikokku.

Tuleb silmas pidada, et kontseptsioon sisaldab eelkõige soove, püüdlusi ja põhimõtteid keskkonnatasude edasiseks arenguks. Keskkonnatasude määrad aastaks 2010 ja edasi saavad lõplikult paika siiski alles käesoleva aasta lõpus valmivas seaduse eelnõus.

Lähem info keskkonnatasude kontseptsiooni kohta KKM-i koduleheküljel:
<http://www.envir.ee/1051528>

mist tuleb võrdse konkurentsi tagamiseks karistada. Nendest piiridest kinnipidamist investeerides looduse säästmisesse peaks aga pigem tunnustama ja motiveerima, kui karistama. Toodetakse selleks, et tarbida. Ehk on looduse suurim vaenlane hoopis tarbimine ja olukorra parandamiseks tuleks maksustamise kui ühe võimaliku ohjamisvahendi rakendamine sinna suunata?

Käimasolev keskkonnatasude kontseptsiooni koostamine pole küll keskkonnatasude seadus, aga tõenäoliselt võtab viimane seda kindlasti paljuski arvesse. Positiivne on see, et ettevõtteid on sellesse protsessi kaasatud. Kas ettevõtete seisukohti ka arvesse võetakse, on hoopiski asi, sest Keskkonnaministeeriumi ja ettevõtete arvamused lahknuvad kohati suuresti.

Keskkonnatasude kontseptsioon peaks meile andma terve hulga vastuseid ja ka põhimõtteid keskkonnatasude mõistmiseks. Ennekõike peaks aga olema selge kontseptsiooni koostamise eesmärk. Kindlasti on üheks

eesmärgiks keskkonnasaaste vähendamine ja loodusressursside säästlikum kasutamine, kuid kui eesmärgiks on vahendite saamine keskkonnaprojektide finantseerimiseks, muudab see esimesed eesmärgid mõttetuteks. Mõelge ise – kui on fikseeritud kindel summa, mis peab keskkonnatasudest laekuma selleks, et ELi abirahadele omafinantseering lisada, siis milline peaks olema ettevõtte motivatsioon vähendada saastet oluliselt alla lubatud koguste? Saaste vähendamiseks peab investeerima, mis tähendab kulutusi. Sellele lisaks aga tõuseb kindlasti saaste ühiku hind, sest kogutav lõppsumma on ju fikseeritud. Järeldus on see, et ettevõtte kulutused tõusevad igal juhul ja peamiselt just investeeringutest lähtuvate hilisemate kulude tõttu. Keskkonnatasude kontseptsiooni töörühmade aruteludes lubati küll rahakogumise eesmärk eemaldada, aga keda me petame – see on ju endiselt olemas.

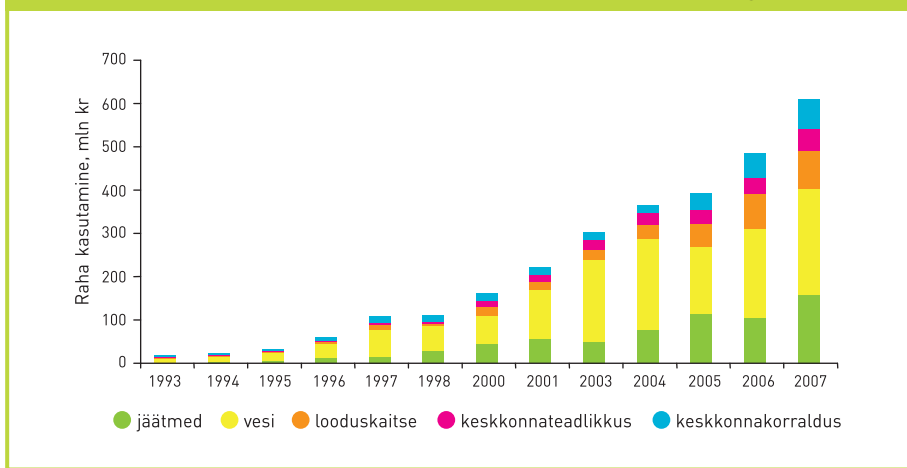
Paljudele ettevõtjatele tundub, et keskkon-

natasude kontseptsiooni koostamisel soovitakse Eestis üle võtta erinevate Euroopa riikide maksimaalsed saastatasud, väites, et meie tasud on liiga väikesed. Sealjuures aga ei arvestata seda, kuidas erinevad riigid on nende numbrite ni jõudnud ja saadaksegi maksimeerimisülesande tulemusena mingi numbrite kogum. Ei ole selge, mis tegelikult iga numbri taga on ja kas üldse ongi. Vastavad taustauuringud saavad heal juhul valmis alles aasta lõpuks, kui ka juba seadus ise on valmis. Siis midagi muuta on hilja. Senine kogemus näitab, et toimivat seadust kohendatakse vaid tasude tõstmisega.

Kontseptsioon võiks sisaldada ettevõtjale lisaks täiendavale tasukoormusele – “piitsale” –, ka motivaatoreid ehk siis “päänikuid”. Üheks päänikuks võiks olla saastetasust vabastamine, kui ettevõtte jääb oma lubade piiridesse. Piiri ületamisel tuleks aga rakendada väga karme rahalisi meetmeid. Samuti võiks saaste eest maksta vastavalt keskkonda paisatud kogustele, ehk siis arvates maha loodusliku fooni või taaskasutusse suunatud materjali osa. Lisaks neile võimalustele on ju veel palju teisi lahendusi ja mehhanisme, mis ei lähe vastuollu ELi põhimõtetega ning mida kontseptsioonis võiks kindlasti sisaldada. Kontseptsioon on ju just selline koht, kus kajastada uusi mõtteid, mis hiljem võivad vormuda seaduseks.

Vaatamata suvejale soovin kõigile aktiivset ja argumenteeritud osavõttu keskkonnatasude põhimõtete väljatöötamisest. Selle kontseptsiooni abil soovib riik täita oma keskkonnaprioriteete ning tasude rakendamisel vastutab nende mõjude eest. Ettevõtteid peavad avaldama oma arvamust, et säiliks loodus võimalikult tasakaalustatud tulemusest. Ehk pole ettevõtjad lihtsalt kõigest õigesti või hästi aru saanud ja see oleks selgitamise koht.

Keskkonnatasudest laekuva raha kasutamine läbi Keskkonnainvesteeringute Keskuse

UUED KESKKONNAÕIGUSAKTID (APRILL–MAI 2008)

Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse alusel kehtestati 9. mail 2008 uus määrus, mis kannab nime “**Bioenergia tootmise investeeringutoetuse saamise nõuded, toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise täpsem kord**”. Määrusega kehtestatakse bioenergia tootmise investeeringutoetuse saamise nõuded taotleja, kavandatava tegevuse ja taotluse kohta, toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise täpsem kord, taotluse vorm, toetuse määra ja suurus ning abikõlblikud ja mitteabikõlblikud kulud. Samuti kehtestab määrus nõuded toetuse saajale, taotluse hindamise kriteeriumid ja taotluse hindamise korra, taotluse rahuldamise otsuse muutmise või kehtetuks tunnistamise alused ja korra ning toetuse väljamaksmise korra. Määrus jõustus 19. mail 2008.

Kiirgusseaduse § 13 ja Riigieelarve seaduse § 10 lõike 2 alusel kiideti 17. aprillil 2008 heaks **Kiirgusohutuse riiklik arengukava 2008–2017** ja selle rakendusplaan aastateks 2008–2011. Arengukava on koostatud lähtudes kiirgusseadusest ja selle rakendusaktidest. Arengukavas määratakse kiirguskaitse arenguprioriteetid aastani 2017 ning püstitatud eesmärkide saavutamiseks kavandatud meetmed ja tegevussuunad. Arengukava üldeesmärk on kiirgusohutuse tagamine ning strateegilised alleesmärgid on järgmised:

- 1) vähendada radioaktiivsete jäätmete ja nende käitlemisega seotud ohte;
- 2) tagada valmisolek kiirgushädaolukorrale reageerimiseks;
- 3) suurendada teadlikkust kõrgeenenud looduskiirguse allikatest;

- 4) tagada kiirguse optimeeritud kasutamine meditsiinis.

Pakendiseadust ja pakendiaktsiisiseadust muudeti 24. aprillil 2008 (Pakendiseaduse ja pakendiaktsiisi seaduse muutmise seadus). Seaduses muudeti sõnastust, samuti täiendati seadust uute lausetega. Näiteks asendati sõna „olelustersükkel” sõnaga „olelusring”. Seadust täiendati muuhulgas §-ga 9¹ järgmises sõnastuses: *Käesoleva seaduse tähenduses on pakendatud kauba turule laskmine Eestis pakendatud oma kauba või sisseveetud pakendatud kauba esmakordne kättesaadavaks tegemine Eestis levitamiseks või kasutamiseks. Kui kaup pakendatakse ümber, siis ümberpakendatud kauba esmakordselt kättesaadavaks tegemist Eestis käsitatakse samuti pakendatud kauba turule laskmisena.* Seaduse muudatus jõustus 31. mail 2008.

MIS TEHTUD, MIS TEOKSIL

17. mail

toimus traditsiooniline metsaistustusakt-sioon, mille käigus EKJA liikmed ja sõbrad istustasid Paunküla metskonnas üle 2000 kuusetaimet.

18. juunil

toimus EKJA korraline seminar Eesti keskkonnatasude kontseptsiooni koostamisest (vt lk 6–7). Tutvustati keskkonnatasude kontseptsiooni koostamise protsessi ja vajadust ning anti ülevaade nelja töörühma – vesi, õhk, maavarad ja jäätmed – töörühmade senisest tööst.

Ettekanded: www.ekja.ee

26. AUGUSTIL

toimub EKJA 5. tegevusaastale pühendatud juubelikonverents “Keskkonnujuhtimine – quo vadis?” Konverentsil antakse ülevaade nii Eesti kui ka Euroopa keskkonnujuhtimise hetkeseisust ning riigi rollist keskkonnujuhtimise edendamisel. Tuuakse huvitavaid näiteid erinevate keskkonnujuhtimise lähenemiste ja meetodite edukusest Eesti ja Euroopa ettevõttes. Konverentsile on oodatud kõik, kellele pakub huvi keskkonnujuhtimise toimimine ja edendamine ettevõttes/organisatsioonides, st ettevõtete esindajad, riigiametnikud, omavalitsused, mittetulundusorganisatsioonid, tudengid jt. Konverents on kõigile tasuta. Registreerumistähtaeg: 15. august 2008.

Lisateave ja registreerumine: www.ekja.ee, ekja@ekja.ee

3.–5. septembril

korraldavad Tartu Teaduspark ja Tallinna Tehnoloogiapark Tehnopol Tartus konverentsi “Innovation – Key from Slowdown to Growth”. Konverentsi teemadena on arutelu fookuses väljakutsed, mida on maailma majanduses üha teravamalt tunda. Peamiselt arutletakse konverentsi käigus selle üle, kuidas pöörata majandus madalseisust uuele tõusule. Üks teemadest on ka keskkond ja energeetika.

Lisateave: www.balticdynamics.com

15.–16. oktoobril

toimub EKJA külastusreis Poola, Varssavisse. Külaskäigul kohtutakse Poola keskkonnaministeeriumi ja -inspeksiooni esindajatega ning külastatakse ettevõtteid, et saada ülevaade Poola keskkonnujuhtimise hetkeseisust.

Lisateave: www.ekja.ee

Eesti Keskkonnujuhtimise Assotsiatsioon (EKJA – www.ekja.ee) korraldab 2008. a sügisel ja 2009. a talvel venekeelse keskkonnujuhtimissüsteemi tutvustava koolitussarja.

Koolituse sihtrühmaks on:

- ettevõtted, kellel juba on keskkonnujuhtimissüsteem rakendatud, kuid soovivad parandada oma venekeelse töötajaskonna teadmisi
- venekeelsed ettevõtted, kes soovivad hakata rakendama keskkonnujuhtimissüsteemi või end teemaga kurssi viia.

Koolituse eel viiakse sihtrühma seas läbi küsitlus vene keeleruumis tegutsevate ettevõtete koolitusvajadustest ja huvidest seoses keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnategevuse parendamisega.

Koolitussari koosneb kolmest ühepäevasest koolitusest:

1. koolitus (oktoober 2008 Tallinnas): ettevõtlusega seotud keskkonnaprobleemid ja õigusaktide nõuded, sissejuhatus keskkonnujuhtimissüs-

teemidesse (ISO 14001, EMAS).

2. koolitus (november 2008 Jõhvis): keskkonnujuhtimissüsteemi rakendamine – keskkonnaaspektide määratlemine, keskkonnategevuskava koostamine ja elluviimine, protseduuride ja juhendite koostamine jms.

3. koolitus (veebruari 2009 Tallinnas): keskkonnujuhtimissüsteemi toimimise kontroll, siseaudiitorite koolitus.

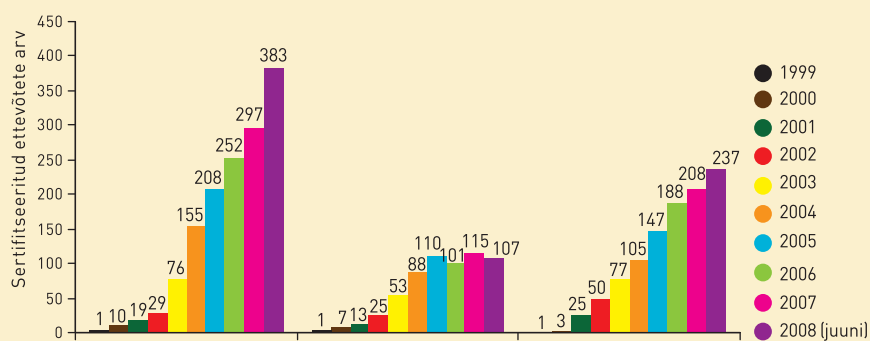
Koolituse läbiviijateks on EKJA liikmed (Säästva Eesti Instituut, OÜ ELLE jt), kes omavad pikaajalist keskkonnujuhtimissüsteemide alast nõustamise kogemust. Peale selle kaasatakse ka ametkondade spetsialiste, kes annavad ülevaate õigusaktide nõuetest.

Osaleda võib ühel koolitusel või kõigil kolmel koolitusel. Osalustasu: ühel koolitusel 200 kr, kolmel koolitusel 450 kr.

Lähem info koolitusel osalemise ja koolituste sisu kohta: www.ekja.ee, ekja@ekja.ee.

Koolituste läbiviimist toetab Keskkonnainvesteeringute Keskus

ISO 14001 juurutatud ettevõtete arv Balti riikides (1999–2008 juuni)

* Leedu Standardinõukogu: www.lsd.lt

** Läti Kvaliteediühing: www.lka.lv

*** Eesti Kvaliteediühing: www.eaq.ee

ISO 14001 sertifikaadid tegevusalade kaupa Eestis

Eesti Kvaliteediühingu kodulehe (www.eaq.ee) andmetel (juuni 2008)

